

“ Да, Господине.”

“ Защо ? ”

“ Защото съм приелъ Свято-то Причащеніе.”

“ Истинъ; но чулъ ли си за Вълка ? ”

“ Да, много пѣти.”

“ Християнинъ ли е той ? ”

“ Не, той е хайдутинъ както и Мартинъ.”

“ Така ; но Вълко и Мартинъ и двамина-та сж ся причащавали, за това, знай че причащеніе-то не тя прави Християнинъ.

“ Селяни-тѣ ся погледнѣли единъ другъ, и много ся зачудили на питанія-та на тѣхный-тѣ благоговѣинъ священникъ. Но той продължавалъ така :

“ Учителю, вы несумнѣнно можете да ми кажете по добръ отъ другы-тѣ що е онуй което вы прави Християнинъ.”

Учитель-тѣ като помислилъ че попъ-тѣ го избра да разрѣши тоя въпросъ удовлетворително за всички-тѣ, отговорилъ така:

“ Азъ съмъ Християнинъ, първо, защото ходѣмъ въ церквѣ всякъ святъ недѣльк и всякой празникъ ; второ, защото ся исповѣдувамъ всякой мѣсець ; и трето, защото вардѣмъ посты-тѣ и всички-тѣ обряды церковны.”

“ Вашій-тѣ отговоръ,” казалъ попъ-тѣ, “ е по дългъ отъ отговори-тѣ на другы-тѣ, но не е никакъ по добръ ; защото добръ знаете че има много лицемѣри, които ходятъ въ церквѣ, цѣлуватъ иконы-тѣ, постятъ, исповѣдуватъ ся и ся причащаватъ ; но лицемѣри-тѣ не сж Християни.”

Тогазъ слушатели-тѣ ся зачудили по много ; и да не гы попыта попъ-тѣ, бояли ся всички-